

a) Denominació del medicament, seguida de la dosificació i de la forma farmacèutica i, quan correspongui, la menció dels destinataris lactants, nens o adults; quan el producte no contingui més que un únic principi actiu i la seva denominació sigui un nom de fantasia, s'ha d'incloure la denominació oficial espanyola (DOE), si no n'hi ha, la denominació comuna internacional (DCI) o, si no n'hi ha, la seva denominació comuna o científica.

b) Grup farmacoterapèutic, o tipus d'activitat, en termes fàcilment comprensibles per al consumidor o usuari.

2. Indicacions terapèutiques.

3. Enumeració de les informacions necessàries prèvies a la presa del medicament:

a) Contraindicacions,

b) precaucions d'ús adequades,

c) interaccions medicamentoses i altres interaccions (per exemple, alcohol, tabac, aliments) que puguin afectar l'acció del medicament,

d) advertències especials que han de:

1r Tenir en compte la situació particular de certes categories d'usuaris (nens, dones embarassades o durant el període de lactància, ancians, esportistes, persones amb certes patologies específiques).

2n Esmentar els possibles efectes del tractament sobre la capacitat per conduir un vehicle o manipular determinades màquines;

3r Incloure les advertències relatives als excipients que és important conèixer per a una utilització segura i eficaç del medicament.

4. Instruccions necessàries i habituals per a una bona utilització, en particular:

a) Posologia;

b) forma i, si fos necessari, via d'administració; així com, si s'escau, les instruccions per a la preparació extemporània del medicament amb objecte d'una correcta administració;

c) freqüència d'administració, precisant, si és necessari, el moment en què s'hagi o es pugui administrar el medicament;

d) en cas dels medicaments radiofàrmacs, totes les precaucions que hagin de prendre l'usuari i el pacient durant la preparació i administració del medicament, i en cas que sigui necessari, quan la naturalesa del medicament ho requereixi;

e) durada del tractament, quan hagi de ser limitada;

f) mesures que s'han de prendre en cas de sobredosi (per exemple: símptomes, tractament d'urgència);

g) actitud que s'ha de prendre en cas que s'hagi omès l'administració d'una o diverses dosis;

h) indicació del risc de síndrome d'abstinència, si és procedent;

i) recomanació específica de consultar al metge o farmacèutic, segons escaigui, per a qualsevol aclariment sobre la utilització del producte;

5. Descripció dels efectes adversos que es puguin observar durant l'ús normal del medicament i, si s'escau, mesures que s'hagin d'adoptar. S'ha d'indicar expressament a l'usuari que ha de comunicar al seu metge o al seu farmacèutic qualsevol efecte advers que no estigui descrit en el prospecte.

6. Referència a la data de caducitat que figuri en l'envàs, amb:

a) Una advertència per no sobrepassar aquesta data i, si s'escau, una altra advertència per indicar el període de validesa màxim dels preparats amb una estabilitat reduïda després de la seva dilució, de la seva reconstitució o després d'obrir l'envàs;

b) si és procedent, les precaucions especials de conservació i, si s'escau, les condicions de conservació per als preparats després de la seva dilució, la seva reconstitució, o després d'obrir l'envàs;

c) si s'escau, una advertència respecte a certs signes visibles de deteriorament;

d) precaucions que s'hagin d'adoptar per a l'eliminació del medicament no utilitzat i de tots els materials que hi hagin estat en contacte;

7. Composició qualitativa completa (en principis actius i excipients), així com la composició quantitativa en principis actius, per a cada presentació del medicament, utilitzant les denominacions oficials espanyoles o, si no, les denominacions comunes internacionals, o si no, les denominacions comunes o científiques.

8. Forma farmacèutica i el contingut en pes, en volum, o en unitats d'administració, per a cada presentació del medicament.

9. Nom i l'adreça del titular de l'autorització de comercialització i, si s'escau, del seu representant local.

10. Nom i l'adreça del responsable de la fabricació, si difereix del titular.

11. Quan el medicament s'autoritzi mitjançant procediment de reconeixement mutu i procediment descentralitzat amb diferents noms en els estats membres afectats, una llista dels noms autoritzats a cadascun dels estats membres.

12. Data de l'última revisió del prosp

CAP DE L'ESTAT

19321 *LLEI 32/2007, de 7 de novembre, per a la cura dels animals, en la seva explotació, transport, experimentació i sacrifici. («BOE» 268, de 8-11-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La Unió Europea estableix de forma taxativa l'obligació de regular el corresponent règim sancionador en cas d'incompliment de la normativa de benestar animal, i a aquests efectes es pot esmentar l'article 55 del Reglament (CE) núm. 882/2004 del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, sobre els controls oficials efectuats per garantir la verificació del compliment de la legislació en matèria de pinsos i aliments i la normativa sobre salut animal i benestar animal. Més recentment, l'article 25 del Reglament (CE) núm. 1/2005 del Consell, de 22 de desembre de 2004, relatiu a la protecció dels animals durant el transport i les operacions connexes, pel qual es modifiquen les directives 64/432/CEE i 93/119/CE i el Reglament (CE) núm. 1255/1997, que deroga la Directiva 91/628/CEE del Consell, de 19 de novembre de 1991.

En aquest context, les principals obligacions, pel que fa als animals de producció, deriven de la Directiva 91/628/CEE del Consell, de 19 de novembre de 1991, sobre la protecció dels animals durant el transport, que modifica les directives 90/425/CEE i 91/496/CEE; de la Directiva 91/629/CEE del Consell, de 19 de novembre de 1991, relativa a les normes mínimes per a la protecció de vedells; de la Directiva 91/630/CEE del Consell, de 19 de novembre de 1991, relativa a les normes mínimes per a la protecció de porcs; de la Directiva 98/58/CE del Consell, de 20 de

juliol de 1998, relativa a la protecció dels animals en les explotacions ramaderes; de la Directiva 1999/74/CE del Consell, de 19 de juliol de 1999, per la qual s'estableixen les normes mínimes de protecció de les gallines ponedores, i de la Directiva 93/119/CE del Consell, de 23 de desembre de 1993, relativa a la protecció dels animals en el moment del seu sacrifici o matança. Pel que fa a animals utilitzats per a experimentació i altres fins científics, s'ha de tenir en compte la Directiva 86/609/CEE del Consell, de 24 de novembre de 1986, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres respecte a la protecció dels animals utilitzats per a experimentació i altres fins científics.

Així mateix, les obligacions que són exigibles tant per als responsables dels animals com per als operadors comercials les preveu el Reglament (CE) núm. 1255/97 del Consell, de 25 de juny de 1997, sobre els criteris comunitaris que han de complir els punts de parada i pel qual s'adapta el pla de viatge que esmenten l'annex de la Directiva 91/628/CEE, la Decisió 2000/50/CE, de 19 de desembre, de la Comissió, relativa als requisits mínims per a la inspecció de les explotacions ramaderes, i, a partir del 5 de gener de 2007, el Reglament (CE) núm. 1/2005 del Consell, de 22 de desembre.

Les obligacions que preveu la normativa comunitària anterior es concreten en les normes bàsiques estatals següents: el Reial decret 1047/1994, de 20 de maig, relatiu a les normes mínimes per a la protecció de vedells, el Reial decret 54/1995, de 20 de gener, sobre protecció dels animals en el moment del seu sacrifici o matança, el Reial decret 1041/1997, de 27 de juny, pel qual s'estableixen les normes relatives a la protecció dels animals durant el seu transport, el Reial decret 348/2000, de 10 de març, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic la Directiva 98/58/CE, relativa a la protecció dels animals en les explotacions ramaderes, el Reial decret 3/2002, d'11 de gener, pel qual s'estableixen les normes mínimes de protecció de les gallines ponedores, el Reial decret 1135/2002, de 31 d'octubre, relatiu a les normes mínimes per a la protecció de porcs, el Reial decret 751/2006, de 16 de juny, sobre autorització i registre de transportistes i mitjans de transport d'animals, pel qual es crea el Comitè espanyol de benestar i protecció dels animals de producció, i el Reial decret 1201/2005, de 10 d'octubre, sobre protecció dels animals utilitzats per a experimentació i altres fins científics.

II

Mitjançant aquesta Llei s'estableix, en acatament del mandat comunitari, un conjunt de principis sobre la cura dels animals i el quadre d'infraccions i sancions que dota d'eficàcia jurídica les obligacions que estableix la normativa aplicable. S'aconsegueix així, amb aquesta Llei, donar compliment a més a l'article 25 de la Constitució, que estipula la reserva de llei en la regulació de les infraccions i sancions.

Aquesta Llei també estipula les bases del règim sancionador. Amb això s'aconsegueix establir un comú denominador normatiu en el qual les comunitats autònomes exerceixin les seves competències. Aquest comú denominador garanteix la uniformitat necessària per a l'operativitat de la normativa aplicable i assegura una proporcionalitat mínima en les sancions.

El caràcter bàsic de les normes i de les infraccions i sancions que conté aquesta Llei és conseqüència de la reserva que els articles 149.1.13a i 16a de la Constitució fan a favor de l'Estat en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases i coordinació general de la sanitat.

III

La Llei s'estructura en tres títols, completats amb una disposició addicional i sis disposicions finals.

El títol preliminar es refereix a l'objecte de la Llei, que és establir les bases d'un règim de protecció animal i d'infraccions i sancions per garantir el compliment de les normes sobre protecció dels animals en l'explotació, el transport, l'experimentació i el sacrifici. Així es regula, també, la potestat sancionadora de l'Administració General d'Estat pel que fa a la protecció dels animals exportats o importats des d'estats o cap a estats no membres de la Unió Europea i als procediments amb animals de laboratori que siguin de la seva competència.

En aquest mateix títol es defineixen els termes, esmentats en l'articulat, que demanen una determinació i concreció dels seus caràcters i abast, i se'n delimita l'àmbit d'aplicació; se n'exclouen la caça i la pesca, la fauna silvestre, els espectacles taurins, les competicions esportives reglades i els animals de companyia, excepte el que estableix la disposició addicional primera, ja que posseeixen una normativa reguladora pròpia.

El títol I regula els aspectes més rellevants sobre l'explotació, el transport dels animals, el seu sacrifici o la seva matança. Es determinen, així mateix, les activitats subjectes a autorització administrativa o notificació prèvia a l'Administració competent.

Les previsions que preveuen els títols anteriors esdevindrien ineficaces sense l'existència d'un règim d'inspeccions i controls, així com d'infraccions i sancions, aspectes aquests últims als quals atén el títol II, dividit en tres capítols.

El capítol I estableix les regles generals sobre els plans i el programa d'inspecció i control, el règim del personal inspector i les obligacions de la inspecció.

El capítol II es destina a les infraccions i sancions. Amb caràcter bàsic s'han configurat les infraccions molt greus, greus i lleus per incompliment de la normativa en la matèria.

Respecte de les sancions, tenint en compte la seva naturalesa bàsica, s'estableix el seu contingut sancionador mínim i màxim.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte:

a) Establir les normes bàsiques sobre l'explotació, el transport, l'experimentació i el sacrifici per a la cura dels animals i un règim comú d'infraccions i sancions per garantir-ne el compliment.

b) Regular la potestat sancionadora de l'Administració General de l'Estat sobre l'exportació i la importació d'animals des d'estats no membres de la Unió Europea o cap a aquests estats pel que fa a la seva atenció i cura, i sobre els animals utilitzats per a experimentació i altres fins científics en procediments de la seva competència.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei s'aplica als animals vertebrats de producció o que s'utilitzin per a experimentació i altres fins científics.

2. Aquesta Llei no s'aplica a:

a) La caça i la pesca.

b) La fauna silvestre, inclosa l'existent en els parcs zoològics que regula la Llei 31/2003, de 27 d'octubre, de conservació de la fauna silvestre en els parcs zoològics, sense perjudici del que preveu l'article 14.1.f) d'aquesta Llei.

c) Els espectacles taurins que preveuen els articles 2 i 10 de la Llei 10/1991, de 4 d'abril, sobre potestats administratives en matèria d'espectacles taurins, i les competicions esportives reglades incloses les actuacions necessàries per al control del dopatge dels animals.

d) Els animals de companyia, sense perjudici del que preveu la disposició addicional primera d'aquesta Llei.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Animals de producció: els animals de producció, reproducció, engreix o sacrifici, inclosos els animals de pelleteria o d'activitats cinegètiques, mantinguts, engreixats o criats per produir aliments o productes d'origen animal, o per a qualsevol altre fi comercial o lucratiu.

b) Animals utilitzats per a experimentació i altres fins científics: els animals vertebrats utilitzats o destinats a ser utilitzats en els procediments.

c) Procediment: tota utilització d'un animal per a l'experimentació i altres fins científics, inclosa la docència, que pugui causar-li dolor, sofriment, angoixa, lesió o dany, inclosa tota actuació que de manera intencionada o casual pugui donar lloc al naixement d'un animal en les condicions anteriorment esmentades. També es considera procediment la utilització dels animals, encara que s'eliminin el dolor, el sofriment, la lesió, l'angoixa o el dany, mitjançant l'ús d'anestèsia, analgèsia o altres mètodes. Queden exclosos els mètodes admesos en la pràctica moderna (mètodes humanitaris) per al sacrifici i per a la identificació dels animals. S'entén que un procediment comença en el moment en què s'inicia la preparació d'un animal per a la seva utilització i acaba quan ja no s'ha de fer cap observació ulterior per a aquest procediment.

d) Experimentació i altres fins científics, inclosa la docència: la que utilitzi els animals amb els fins següents:

1r La investigació científica, incloent-hi aspectes com la prevenció de malalties, alteracions de la salut i altres anomalies o els seus efectes, així com el seu diagnòstic i tractament en l'home, els animals o les plantes; el desenvolupament i la fabricació de productes farmacèutics i alimentaris i altres substàncies o productes, així com la realització de proves per verificar la seva qualitat, eficàcia i seguretat.

2n La valoració, detecció, regulació o modificació de les condicions fisiològiques en l'home, en els animals o en les plantes.

3r La protecció del medi ambient natural, en interès de la salut o del benestar de l'home o els animals i del manteniment de la biodiversitat.

4t L'educació i la formació.

5è La investigació medicolegal.

No s'entenen incloses a aquests efectes, sense perjudici de l'aplicació de les normes relatives a animals de producció, les pràctiques agropecuàries no experimentals i la clínica veterinària.

e) Autoritat competent: els òrgans corresponents de les comunitats autònomes i de les ciutats de Ceuta i Melilla; els òrgans corresponents de l'Administració General de l'Estat en matèria de comerç i sanitat exteriors; i els òrgans de les entitats locals en les funcions pròpies o complementàries que la legislació encomani a les esmentades entitats.

f) Explotació: qualsevol instal·lació, construcció o, en el cas de cria a l'aire lliure, qualsevol lloc en què es tinguin, criïn o manegin animals de producció, o s'utilitzin animals per a experimentació o altres fins científics. A aquests efectes, s'entenen inclosos els escorxadors i altres llocs en què es faci el sacrifici d'animals, els centres de concentració, els llocs de control, els centres o establiments destinats a la utilització d'animals per a experimentació o altres fins científics i els circs.

TÍTOL I

Explotació, transport, experimentació i sacrifici d'animals

Article 4. *Explotacions d'animals.*

Les administracions públiques han d'adoptar les mesures necessàries per assegurar que, en les explotaci-

ons, els animals no tinguin dolors, patiments o danys inútils.

Per aquest motiu, s'han de tenir en compte la seva espècie i el grau de desenvolupament, adaptació i domesticació, així com les seves necessitats fisiològiques i etològiques d'acord amb l'experiència adquirida, els coneixements científics i la normativa comunitària i nacional aplicable en cada cas.

Article 5. *Transport d'animals.*

1. Les administracions públiques han d'adoptar les mesures necessàries perquè només es transportin animals que estiguin en condicions de viatjar, perquè el transport es faci sense causar-los lesions o un sofriment innecessari, per reduir tant com sigui possible la durada del viatge i per atendre les necessitats dels animals durant aquest viatge.

2. Els mitjans de transport i les instal·lacions de càrrega i descàrrega s'han de concebre, construir, mantenir i utilitzar adequadament, de manera que s'evitin lesions i sofriment innecessaris als animals i se'ls garanteixi la seguretat.

3. El personal que manipuli els animals ha d'estar convenientment format o capacitat per fer-ho i ha de fer la seva feina sense recórrer a la violència o a mètodes que puguin causar temor, lesions o patiments innecessaris als animals.

Article 6. *Sacrifici o matança d'animals.*

1. Les normes sobre la construcció, les instal·lacions i els equips dels escorxadors, així com el seu funcionament, han d'evitar als animals agitació, dolor o sofriment innecessaris.

2. El sacrifici d'animals fora dels escorxadors s'ha de fer únicament en els supòsits que preveu la normativa aplicable en cada cas i d'acord amb els requisits que aquesta fixa, a excepció dels sacrificis d'animals portats a terme per veterinaris amb fins diagnòstics.

3. Quan el sacrifici dels animals es faci segons els ritus propis d'esglésies, confessions o comunitats religioses inscrites en el Registre d'entitats religioses, i les obligacions en matèria d'atordiment siguin incompatibles amb les prescripcions del respecte ritu religiós, les autoritats competents no han d'exigir el compliment de les esmentades obligacions sempre que les pràctiques no sobrepassin els límits als quals es refereix l'article 3 de la Llei orgànica 7/1980, de 5 de juliol, de llibertat religiosa.

En tot cas, el sacrifici conforme al ritu religiós de què es tracti s'ha de fer sota la supervisió i d'acord amb les instruccions del veterinari oficial.

L'escorxador ha de comunicar a l'autoritat competent que es faran aquest tipus de sacrificis perquè es registri a aquest efecte, sense perjudici de l'autorització que preveu la normativa comunitària.

Article 7. *Centres o establiments destinats a la cria, subministrament o ús d'animals utilitzats per a experimentació i altres fins científics, inclosa la docència.*

Els centres o establiments destinats a la cria, subministrament o ús d'animals utilitzats per a experimentació i altres fins científics, inclosa la docència, han d'estar autoritzats o inscrits en el corresponent registre administratiu, amb caràcter previ a l'inici de la seva activitat.

Article 8. *Autoritzacions i registres administratius.*

Els transportistes d'animals, els seus vehicles, contenidors o mitjans de transport han de disposar de l'autorització corresponent i han d'estar registrats, en els termes que es determinin per reglament.

Article 9. *Importacions d'animals vius.*

En el cas d'importacions d'animals vius des de tercers països, l'Administració General de l'Estat ha d'exi-

gir el compliment de les obligacions que fixa la normativa europea.

TÍTOL II

Inspeccions, infraccions i sancions

CAPÍTOL I

Inspeccions

Article 10. *Plans i programes d'inspecció i control.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'establir els programes o plans periòdics d'inspeccions i controls oficials que calguin, sense perjudici de les inspeccions que siguin necessàries davant situacions o casos singulars.

Article 11. *Personal inspector.*

Per a l'exercici de les funcions inspectores concernents a la matèria a la qual es refereix aquesta Llei, el personal al servei de les administracions públiques ha de tenir qualificació i formació suficient per exercir aquestes tasques. Així mateix, té el caràcter d'agent de l'autoritat, i pot recabar el concurs, el suport i la protecció que li siguin necessaris de les autoritats competents i, en general, dels qui exerceixin funcions públiques, incloses les forces i cossos de seguretat de l'Estat o els cossos policials autonòmics i locals.

Article 12. *Obligacions de la persona inspeccionada.*

Les persones físiques o jurídiques a les quals es practiqui una inspecció estan obligades a:

a) Permetre l'accés dels inspectors en qualsevol establiment, explotació, instal·lació, vehicle, contenidor o mitjà de transport, o lloc en general, amb la finalitat de realitzar la seva actuació inspectora, sempre que aquells s'acreditin degudament davant l'empresari, el seu representant legal o la persona degudament autoritzada o, si hi manca, davant qualsevol empleat que estigui present en el lloc. Si la inspecció es practica en el domicili d'una persona física, han d'obtenir el seu consentiment exprés o, si no n'hi ha l'autorització judicial preceptiva prèvia.

b) Subministrar tota classe d'informació sobre instal·lacions, productes, animals, serveis i, en general, sobre els aspectes relatius a la protecció animal que se li sol·licitin, i permetre la seva comprovació pels inspectors.

c) Facilitar que s'obtingui una còpia o una reproducció de la informació en matèria de protecció animal.

d) Permetre la pràctica de diligències probatòries de l'incompliment de la normativa vigent en matèria de protecció animal.

e) En general, consentir i col·laborar en la realització de la inspecció.

f) En tot cas, l'administrat té dret a mostrar i ratificar la seva disconformitat respecte del que recull l'acta d'inspecció.

CAPÍTOL II

Infraccions

Article 13. *Qualificació d'infraccions.*

Les infraccions es qualifiquen de molt greus, greus o lleus, atenent els criteris de risc o dany per als animals i el grau d'intencionalitat.

Article 14. *Infraccions.*

1. Són infraccions molt greus les següents:

a) El sacrifici o la mort d'animals en espectacles públics, tret dels supòsits que preveu expressament la normativa aplicable en cada cas o els supòsits que hagi autoritzat expressament i prèviament l'autoritat competent.

b) L'incompliment de les obligacions exigides per les normes de protecció animal quant a la cura i el maneig dels animals, quan hi hagi la intenció de provocar-los la tortura o la mort.

c) Utilitzar els animals en baralles.

d) Utilitzar animals en produccions cinematogràfiques, televisives, artístiques o publicitàries, fins i tot amb autorització de l'autoritat competent, quan es produeixi la mort d'aquests animals.

e) L'incompliment de l'obligació d'atordiment previ, quan no es doni el supòsit que estableix l'article 6.3.

f) La realització d'un procediment sense l'autorització prèvia de l'autoritat competent, quan s'utilitzin animals inclosos a l'apèndix I del Conveni sobre comerç internacional d'espècies amenaçades de fauna i flora silvestres, CITES.

g) Provocar, facilitar o permetre la sortida dels animals d'experimentació o altres fins científics del centre o establiment, sense autorització per escrit del responsable d'aquest centre, quan doni lloc a la mort de l'animal o creï un risc greu per a la salut pública.

h) Subministrar documentació falsa als inspectors o a l'Administració.

i) Utilitzar gossos o gats vagabunds en procediments.

j) L'alliberament incontrolat i voluntari d'animals d'una explotació.

2. Són infraccions greus les següents:

a) Les mutilacions no permeses als animals.

b) Reutilitzar animals en un procediment quan la normativa aplicable no ho permeti o conservar amb vida un animal utilitzat en un procediment quan la normativa aplicable ho prohibeixi.

c) Realitzar qualsevol de les activitats que regula aquesta Llei sense comptar amb l'autorització administrativa o la inscripció registral exigible segons les normes de protecció animal aplicables.

d) L'incompliment de les obligacions exigides per les normes de protecció animal quant a la cura i el maneig dels animals, quan produeixi lesions permanents, deformacions o defectes greus d'aquests animals.

e) L'oposició, l'obstrucció o la falta de col·laboració amb l'actuació inspectora i de control de les administracions públiques, quan se n'impedeixi o se'n dificulti greument la realització.

3. Són infraccions lleus:

a) L'incompliment d'obligacions que exigeixen les normes de protecció animal quant a la cura i el maneig dels animals, sempre que no es produeixin lesions permanents, deformitats o defectes greus, o la mort dels animals.

b) L'incompliment de les obligacions quant a la forma, mètodes i condicions per al sacrifici o matança d'animals, excepte l'atordiment, quan no es doni el supòsit que estableix l'article 6.3.

c) Abandonar un animal, amb el resultat de l'absència de control sobre aquest o la seva efectiva possessió.

d) L'oposició, l'obstrucció o la falta de col·laboració amb l'actuació inspectora i de control de les administracions públiques, quan no se n'impedeixi o se'n dificulti greument la realització.

Article 15. *Reincidència.*

1. Hi ha reincidència si es produeix la comissió de més d'una infracció de la mateixa naturalesa en el terme

d'un any i així es declara en la nova resolució sancionadora, sempre que la primera resolució sancionadora també sigui ferma en via administrativa. La data a partir de la qual s'ha de comptar aquest termini és el dia que consti en les actuacions que va cometre la primera infracció o, si és continuada, des del dia que va deixar de cometre-la.

2. La reincidència té com a conseqüència l'increment de la sanció corresponent.

Article 16. Sancions.

1. Per la comissió d'infraccions en matèria de protecció dels animals, es poden imposar les sancions següents:

a) En el cas d'infraccions molt greus, s'aplica una multa, com a mínim, de 6.001 euros i fins a un límit màxim de 100.000 euros.

b) En el cas d'infraccions greus, s'aplica una multa, com a mínim, de 601 euros i fins a un límit màxim de 6.000 euros.

c) En el cas d'infraccions lleus, s'aplica una sanció de multa fins a un límit màxim de 600 euros o advertència, si hi manca.

2. Quan un sol fet sigui constitutiu de dues infraccions o més, només s'ha de sancionar per la més greu.

3. Els ingressos procedents de les sancions s'han de destinar a actuacions que tinguin per objecte la protecció dels animals.

Article 17. Sancions accessòries.

La comissió d'infraccions greus i molt greus pot comportar la imposició de les sancions accessòries següents:

a) Mesures de correcció, seguretat o control, que impedeixin la continuïtat en la producció del dany.

b) Decomís dels animals. L'òrgan sancionador ha de determinar el destí definitiu de l'animal, amb subjecció als principis de benestar i protecció animal.

c) Cessament o interrupció de l'activitat, en el cas de sancions molt greus.

d) Clausura o tancament d'establiments, en el cas de sancions molt greus.

Article 18. Graduació de les sancions.

1. Les sancions pecuniàries es graduen en funció dels criteris següents: els coneixements, el nivell educatiu i altres circumstàncies del responsable, la mida i la ubicació geogràfica de l'explotació, el grau de culpa, el benefici obtingut o que s'espera obtenir, el nombre d'animals afectats, el dany causat als animals, l'incompliment d'avertiments previs i l'alarma social que es pugui produir.

2. Si, per raó de les circumstàncies concurrents, s'aprecia una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat, l'òrgan sancionador pot establir la quantia de la sanció aplicant l'escala relativa a la classe d'infraccions de menys gravetat que aquella en què s'integra la considerada.

3. L'òrgan sancionador pot reduir la quantia de la sanció pecuniària fins en un 20 per cent si el presumpte infractor reconeix la comissió de la infracció, una vegada rebuda la notificació de la incoació del procediment sancionador, sense efectuar al·legacions ni proposar cap prova.

Així mateix, pot incrementar la quantia fins en un 50 per cent si l'infractor és reincident. Si la reincidència es dona en la comissió d'infraccions lleus, no és procedent la sanció d'advertència.

Article 19. Competència sancionadora.

1. L'exercici de la potestat sancionadora en aplicació d'aquesta Llei correspon als òrgans competents de les comunitats autònomes o de les ciutats de Ceuta i Melilla,

i a l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les seves respectives competències.

2. Quan es tracti d'infraccions en importacions o exportacions d'animals, o en matèria de procediments que siguin competència de l'Administració General de l'Estat, la iniciació del procediment correspon al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, i la instrucció a l'òrgan de l'esmentat Ministeri que tingui atribuïdes les funcions en matèria de protecció animal.

3. La resolució corresponent als supòsits que preveu l'apartat anterior l'ha de dictar:

a) El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en els supòsits d'infraccions lleus i greus, sense perjudici de la possibilitat de delegació.

b) El Consell de Ministres, en els supòsits d'infraccions molt greus.

Article 20. Mesures provisionals.

En els casos de risc greu per a la vida de l'animal, es poden adoptar mesures provisionals per posar fi a la situació de risc per a l'animal, abans que s'iniciï procediment sancionador. Entre d'altres, es poden adoptar les següents:

a) La confiscació d'animals.

b) La no-expedició, per part de l'autoritat competent, de documents legalment requerits per al trasllat d'animals.

c) La suspensió o paralització de les activitats, instal·lacions o mitjans de transport i el tancament de locals, que no disposin de les autoritzacions o registres preceptius.

Article 21. Mesures no sancionadores.

No tenen caràcter de sanció la clausura o el tancament d'establiments o instal·lacions que no disposin de les autoritzacions o registres preceptius previs, o la suspensió del seu funcionament fins que se solucionin els defectes o es compleixin els requisits exigits per raons de protecció animal.

Article 22. Multes coercitives.

En el supòsit que l'interessat no executi les mesures provisionals, compleixi les sancions imposades o les mesures que preveu l'article 21, l'autoritat competent pot requerir els afectats perquè, en un termini suficient, les compleixin, amb l'advertència que, en cas contrari, s'imposarà una multa coercitiva, amb assenyalament de quantia i fins a un màxim de 6.000 euros.

Disposició addicional primera. Protecció dels animals de companyia i domèstics.

1. És aplicable als animals de companyia i domèstics el que disposa l'article 5 mentre el transport es faci de manera col·lectiva i amb fins econòmics.

2. Són igualment aplicables als animals de companyia i domèstics les infraccions i sancions que tipifiquen els articles 14.1, paràgrafs a), b), c), d), e), h), i) i j), 14.2, paràgrafs a), c), d) i e), 14.3 i 16.1.

Disposició addicional segona. Taxa per la prestació de serveis i gestió de permisos i certificats en l'àmbit del Conveni sobre el comerç internacional d'espècies amenaçades de fauna i flora silvestres (CITES).

1. Es crea la taxa per la prestació de serveis i expedició de documents CITES que es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes estableix la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

2. Fet imposable: La realització per l'Administració General de l'Estat de les actuacions referides a l'expedició de permisos i certificats CITES que preveuen el Conveni

sobre el comerç internacional d'espècies amenaçades de fauna i flora silvestres (CITES) i el Reglament (CE) núm. 338/1997, del Consell, de 9 de desembre de 1996, relatiu a la protecció d'espècies de fauna i flora silvestres mitjançant el control del seu comerç.

3. Base imposable: Les sol·licituds de permisos o certificats per a espècimens de fauna i flora CITES d'acord amb la descripció que conté el punt 6.

4. Meritació de la taxa: El moment en què es presenti la sol·licitud que iniciï l'expedient, que no s'ha de fer ni tramitar sense que s'hagi efectuat prèviament el pagament corresponent.

5. Subjectes passius: Les persones físiques o jurídiques que sol·licitin la prestació de serveis que constitueixen el fet imposable d'aquestes.

6. Determinació de la quota:

U. La quantia de la taxa a ingressar és:

a) Per permisos CITES d'importació de fins a 4 espècies: 20 euros, que s'incrementa en 5 euros més per espècie.

b) Per permisos CITES d'exportació de fins a 4 espècies: 20 euros, que s'incrementa en 5 euros més per espècie.

c) Per certificats CITES de reexportació de fins a 4 espècies: 20 euros, que s'incrementa en 5 euros més per espècie.

d) Per certificats de propietat privada de fins a 4 espècies: 30 euros, que s'incrementa en 5 euros més per espècie.

e) Per certificats d'ús comunitari: 20 euros.

f) Per certificats d'exhibició itinerant: 10 euros.

7. Exempcions: Queden exempts de l'abonament de taxes els organismes i les institucions oficials pertanyents a qualsevol de les administracions públiques.

8. Autoliquidació i pagament:

U. La taxa és objecte d'autoliquidació per part del subjecte passiu, que ha d'acompanyar un justificant del seu pagament a la sol·licitud del permís o certificat.

Dos. El pagament de la taxa s'ha de fer en efectiu pel procediment que estableix la normativa que regula la gestió recaptadora de les taxes de la hisenda pública.

9. Gestió i recaptació: La gestió de la taxa l'ha de portar a terme la Secretaria General de Comerç Exterior del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.*

La Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 36.1 del tenor següent:

«Als efectes de l'autorització que preveu el paràgraf anterior, l'autoritat competent ha de verificar el compliment dels requisits exigibles en matèria de protecció animal. En tot cas, les explotacions en què els animals descansin en el curs d'un viatge han d'estar autoritzades i registrades per l'autoritat competent en matèria de protecció animal.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 89.1 del tenor següent:

«No obstant el que disposa el paràgraf anterior, si, per raó de les circumstàncies concurrents, s'aprecia una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat, l'òrgan sancionador pot establir la quantia de la sanció aplicant l'escala relativa a la classe d'infraccions de menys gravetat que aquella en què s'integra la considerada en el cas de què es tracti.»

Disposició final segona. *Títols competencials.*

1. Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat

competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de bases i coordinació general de la sanitat.

2. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior:

a) Els articles 1.b), 10 i 19 i el règim d'inspeccions, infraccions i sancions corresponents a les importacions i exportacions que es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de sanitat exterior, d'acord amb l'article 149.1.16a de la Constitució.

b) La disposició addicional segona es dicta a l'empara de la competència exclusiva que l'article 149.1.14a de la Constitució reconeix a l'Estat en matèria d'hisenda general.

Disposició final tercera. *Actualització de sancions.*

El Govern pot actualitzar, mitjançant un Reial decret, les sancions pecuniàries que tipifica l'article 16, d'acord amb la variació anual de l'índex de preus al consum.

Disposició final quarta. *Reconeixement de la formació dels investigadors de centres que utilitzin animals per a experimentació o altres fins científics.*

El Ministeri d'Educació i Ciència ha d'establir, en el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un procediment excepcional per acreditar que els investigadors posseeixen la formació i l'experiència adequada per experimentar amb animals. L'aplicació d'aquest procediment s'estén fins a un any després de l'entrada en vigor de la Llei.

Disposició final cinquena.

El que disposen els articles 6.3, 14.1, lletres a), c) i d), 14.2.a), 16.3 i l'apartat 2 de la disposició addicional primera d'aquesta Llei és aplicable mentre les comunitats autònomes amb competència estatutàriament assumida en aquesta matèria no dictin la seva pròpia normativa.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap d'un mes de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19322 *LLEI 33/2007, de 7 de novembre, de reforma de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear. («BOE» 268, de 8-11-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La creació del Consell de Seguretat Nuclear, mitjançant la Llei 15/1980, de 22 d'abril, com a l'únic organisme competent en matèria de seguretat nuclear i protecció